

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ved at undlade at indlede den formelle undersøgelsesprocedure har tilsidesat artikel 108, stk. 2, TEUF, principperne om ikke-forskelsbehandling, proportionalitet og berettigede forventninger, og har foretaget en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder. Sagsøgerne har anført følgende:
 - Kommissionen undlod at foretage en korrekt vurdering af efterspørgselsreaktionen på kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige.
 - Begrænsningerne vedrørende varigheden af efterspørgselsreaktionskontrakter på kapacitetsmarkedet tilsidesætter principperne om berettigede forventninger og ikke-forskelsbehandling og er baseret på en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.
 - Kravet om, at efterspørgselsreaktionskontrahenterne skal vælge mellem forbigående og vedvarende markedsauktioner tilsidesætter principperne om berettigede forventninger og ikke-forskelsbehandling.
 - Kapacitetsmarkedets fremgangsmåde ved omkostningsdækning tilsidesætter principperne om ikke-forskelsbehandling, berettigede forventninger og proportionalitet.
 - Anvendelsen af tidsubegrænsede i stedet for tidsbegrænsede kapacitetsbegivenheder ved de vedvarende markedsauktioner på kapacitetsmarkedet strider mod principperne om ikke-forskelsbehandling og berettigede forventninger.
 - Kravet om stille sikkerhed for bud på kapacitetsmarkedet for at få adgang til auktionerne tilsidesætter principperne om ikke-forskelsbehandling og berettigede forventninger.
 - Det, at der ikke på kapacitetsmarkedet gives yderligere vederlag fra efterspørgselsreaktionen for sparede tab ved transmission og distribution, tilsidesætter principperne om ikke-forskelsbehandling og berettigede forventninger.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har undladt at give en fyldestgørende begrundelse i afgørelsen.

Sag anlagt den 5. december 2014 — Gazprom Neft mod Rådet

(Sag T-799/14)

(2015/C 081/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gazprom Neft OAO (Sankt Petersborg, Rusland) (ved advokat L. Van den Hende og solicitor S. Cogman)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, nr. 3), i Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 ⁽¹⁾, der indsætter artikel 4a i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP, annulleres.
- Artikel 1, nr. 3), i Rådets forordning nr. 960/2014 af 8. september 2014 ⁽²⁾, der indsætter artikel 3a i Rådets forordning nr. 833/2014, annulleres.
- Artikel 1, nr. 1), og bilag til Rådets afgørelse 2014/659/FUSP, i det omfang artikel 1, stk. 2, litra b)-d), artikel 1, stk. 3, og bilag III indsættes i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP, annulleres, for så vidt som disse bestemmelser vedrører sagsøgeren.
- Artikel 1, nr. 5), artikel 1, nr. 9), og bilag III til Rådets forordning nr. 960/2014, i det omfang artikel 5, stk. 2, litra b)-d), artikel 5, stk. 3, og bilag VI indsættes i Rådets forordning nr. 833/2014, annulleres, for så vidt som disse bestemmelser vedrører sagsøgeren.

- Artikel 1, nr. 4), i Rådets afgørelse 2014/659/FUSP, som erstatter artikel 7, stk. 1, litra a), i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP annulleres, for så vidt som denne bestemmelse vedrører sagsøgeren.
- Artikel 1, nr. 5a), i Rådets forordning (EU) nr. 960/2014, som erstatter artikel 11, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014, annulleres, for så vidt som denne bestemmelse vedrører sagsøgeren, og
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) på grund af manglende begrundelse, eftersom bl.a. hverken Rådets afgørelse 2014/659/FUSP eller Rådets forordning nr. 960/2014 end forsøger at forklare, hvorfor sagsøgerens ukonventionelle olieprojekter er genstand for målrettede restriktive foranstaltninger.
2. Andet anbringende om, at artikel 215 TEUF ikke er rette hjemmel for de anfægtede bestemmelser i Rådets forordning (EU) nr. 960/2014, og at artikel 29 TEU ikke er rette hjemmel for de anfægtede bestemmelser i Rådets afgørelse 2014/659/FUSP.
3. Tredje anbringende om, at de anfægtede bestemmelser er i strid med partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Rusland ⁽¹⁾.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og de grundlæggende rettigheder. De anfægtede bestemmelser udgør et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed og ejendomsret. De er ikke egnede til at nå deres mål (og er derfor også unødvendige), og under alle omstændigheder pålægger de byrder, der langt overstiger eventuelle fordele.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8.9.2014 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 271, s. 54).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8.9.2014 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 271, s. 3).

⁽³⁾ Rådets og Kommissionens afgørelse af 30.10.1997 om indgåelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side (EFT 1997 L 327, s. 1).

Sag anlagt den 30. december 2014 — Nutria mod Kommissionen

(Sag T-832/14)

(2015/C 081/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nutria AE (Agios Konstantinos Locrida, Grækenland) (ved advokat M.-J. Jacquot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 5 204 350 EUR på grund af de lidte skader.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en supplerende godtgørelse på 12 000 EUR for sagsøgerens sagsomkostninger.